Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE PREZESA SĄDU

z dnia 24 kwietnia 2015 r.*

Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Rejestracja chronionego oznaczenia geograficznego — „piadina romagnola/piada romagnola” — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru

W sprawie T-43/15 R

CRM Srl, z siedzibą w Modenie (Włochy), reprezentowana przez adwokatów G. Fortego, C. Marinuzzi i A. Franchi,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, reprezentowanej przez D. Bianchiego oraz J. Guillema Carrau, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

mającej za przedmiot wniosek o zawieszenie wykonania rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1174/2014 z dnia 24 października 2014 r. rejestrującego w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [piadina romagnola/piada romagnola (ChOG)] (Dz.U. L 316, s. 3),

PREZES SĄDU

wydaje następujące

Postanowienie [1]

Okoliczności powstania sporu

1 Skarżąca, spółka CRM Srl, jest włoskim przedsiębiorstwem, które od 1974 r. zajmuje się wytwarzaniem wyrobów pokrewnych chleba, w szczególności różnych rodzajów piadine romagnole. Piadina romagnola jest specjalnością kuchni włoskiej powstającą z ciasta z mąki pszennej z dodatkiem smalcu albo oliwy z oliwek, soli i wody, tradycyjnie wypiekanego na terakotowym talerzu, metalowej blasze bądź kamiennej płycie. Gotowy placek można zawinąć i wypełnić słodkim bądź słonym farszem. Skarżąca

* Język postępowania: włoski.

1 — Poniżej zostały odtworzone jedynie te punkty postanowienia, których publikację Sąd uznał za wskazaną.

utrzymuje, że jest jednym z wiodących przedsiębiorstw branży spożywczej i największym producentem piadiny we Włoszech. Swoje produkty sprzedaje pod marką własną oraz pod markami innych dystrybutorów, a jej klientami są między innymi największe włoskie sieci handlu detalicznego.

2 Skarżąca obawia się, że rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1174/2014 z dnia 24 października 2014 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [piadina romagnola/piada romagnola (ChOG)] (Dz.U. L 316, s. 3, zwane dalej „zaskarżonym rozporządzeniem"), które zastrzega prawo do posługiwania się nazwą „romagnole" tylko do piadiny/piady wytwarzanej w obrębie chronionego obszaru geograficznego, uniemożliwi prowadzenie jej zwykłej działalności gospodarczej ze względu na to, że jej zakład produkcyjny położony jest poza tym obszarem.

3 Sama procedura rejestracji chronionych oznaczeń geograficznych (zwanych dalej „ChOG") jest dwuetapowa i w okresie, którego dotyczy niniejsza sprawa, była regulowana rozporządzeniem Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 93, s. 12) oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343, s. 1). Pierwszy etap odbywa się w państwie członkowskim, z którego pochodzi dany produkt spożywczy. Państwo to przeprowadza stosowne postępowanie, które rozpoczyna się złożeniem wniosku o rejestrację i przygotowaniem dokumentacji potwierdzającej związek danego produktu z obszarem, którego ma dotyczyć ochrona. Etap drugi polega na kontroli wniosku przez Komisję Europejską, która sprawdza, czy spełnia on wymogi formalne. Komisja bada wniosek o rejestrację, po czym publikuje go, aby umożliwić zainteresowanym zgłoszenie ewentualnego sprzeciwu. Postępowanie administracyjne może zakończyć się publikacją ChOG w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* albo odmową publikacji.

4 Z wnioskiem o rejestrację nazwy „piadina romagnola/piada romagnola" (zwanej dalej „piadina romagnola") jako ChOG na podstawie rozporządzenia nr 510/2006 wystąpiła do włoskich organów w 2011 r. grupa zajmująca się promowaniem tego produktu. Włoskie organy zorganizowały wysłuchanie publiczne w celu sprawdzenia, czy oryginalne metody wytwarzania produktu odpowiadają opisowi zawartemu w jego specyfikacji, a następnie opublikowały wniosek o rejestrację w *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (GURI, dzienniku urzędowym Republiki Włoskiej) z dnia 28 stycznia 2012 r.

5 Publikacja ta spowodowała zgłoszenie pewnej liczby sprzeciwów przez organizacje reprezentujące tradycyjnych wytwórców piadiny sprzedawanych w małych przydrożnych budkach. Zdaniem tych organizacji nie można do celów ChOG utożsamiać piadiny wytwarzanej metodami przemysłowymi z piadiną wytwarzaną metodami tradycyjnymi, która jest sprzedawana w budkach. Mimo tych sprzeciwów w dniu 11 grudnia 2012 r. organy włoskie przekazały sporny wniosek o rejestrację Komisji wraz ze specyfikacją produktu.

6 Pismem z dnia 29 marca 2013 r. skarżąca wniosła do Tribunale amministrativo regionale del Lazio (regionalnego sądu administracyjnego w Lacjum, Włochy, zwanego dalej „TAR") skargę zmierzającą do uchylenia aktów wydanych we włoskim postępowaniu rejestracyjnym, w szczególności specyfikacji produktu piadina romagnola, ze względu na naruszenie rozporządzenia nr 510/2006, które miało polegać na braku związku, po pierwsze, między obszarem, którego ma dotyczyć ochrona, a produktem przemysłowym piadina romagnola oraz, po drugie, między produktem wytwarzanym metodami przemysłowymi a produktem wytwarzanym metodami tradycyjnymi. W trakcie postępowania przed TAR włoskie organy zastąpiły dotychczasową wersję specyfikacji produktu nową wersją.

[…]

8 Wyrokiem z dnia 15 maja 2014 r. TAR uwzględnił skargę skarżącej, w szczególności uchylając specyfikację produktu i zobowiązując organy włoskie do jej zmiany. TAR stanął na stanowisku, że posiadanie renomy zasługującej na ochronę można przypisać tylko produktom wytwarzanym metodami tradycyjnymi, z wyłączeniem produktów przemysłowych. Stosownie do włoskich przepisów wyrok ten opatrzono klauzulą natychmiastowej wykonalności.

9 Kilka dni po wydaniu tego wyroku Komisja opublikowała, w dniu 21 maja 2014 r. (Dz.U. C 153, s. 9), na podstawie art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1151/2012, wniosek o rejestrację spornego ChOG, zaznaczając, że publikacja ta uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 51 tego rozporządzenia. Pismem z dnia 22 maja 2014 r. skarżąca poinformowała Komisję, że wyrokiem z dnia 15 maja 2014 r. TAR unieważnił specyfikację produktu sporządzoną przez organy włoskie oraz zobowiązał je do jej zmiany poprzez ograniczenie zakresu spornego ChOG do produktu piadina romagnola wytwarzanego metodami tradycyjnymi. Zdaniem skarżącej powoduje to, że publikację wniosku z dnia 21 maja 2014 r. należy unieważnić. W odpowiedzi na to pismo Komisja wskazała, w dniu 10 czerwca 2014 r., że wniosek o rejestrację został opublikowany tylko w celu umożliwienia zainteresowanym zgłoszenia potencjalnego sprzeciwu, zaś ocena ewentualnych skutków, jakie należy przypisać orzeczeniu włoskiego sądu, pozostaje w gestii właściwych organów włoskich.

10 W toku wymiany pism między skarżącą, Komisją i organami włoskimi dotyczących skutków wyroku TAR z dnia 15 maja 2014 r. w kontekście postępowania w sprawie rejestracji spornego ChOG, organy te potwierdziły wolę jego kontynuowania, wyjaśniając, że wyrok TAR został przez nie zaskarżony do Consiglio di Stato (włoskiej rady stanu) wraz z jednoczesnym wnioskiem o wstrzymanie jego wykonania. W toku postępowania kasacyjnego Consiglio di Stato zdecydowała, że rozstrzygnięcie dotyczące wstrzymania wykonania wyroku TAR nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, jednocześnie postanawiając o nieuwzględnieniu wniosku skarżącej o zwrócenie się do Trybunału Sprawiedliwości w trybie prejudycjalnym o rozstrzygnięcie tej kwestii.

11 W takich oto okolicznościach w dniu 24 października 2014 r. Komisja przyjęła zaskarżone rozporządzenie, skutkiem czego skarżąca utraciła prawo do posługiwania się nazwą „piadine romagnole" dla produktów wytwarzanych w Modenie (Włochy), która jest położona poza obszarem geograficznym objętym ochroną. Sporne rozporządzenie zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 4 listopada 2014 r.

Przebieg postępowania i żądania stron […]

13 Odrębnym pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 20 lutego 2015 r. skarżąca wystąpiła z niniejszym wnioskiem o zastosowanie środka tymczasowego, w którym w istocie wniosła do prezesa Sądu o:

— zawieszenie na podstawie art. 105 § 2 akapit drugi regulaminu postępowania przed Sądem wykonania zaskarżonego rozporządzenia do chwili zakończenia niniejszego postępowania w sprawie środka tymczasowego, a w każdym razie do chwili rozstrzygnięcia przez Sąd postępowania w przedmiocie skargi.

[…]

Co do prawa […]

21 Skarżąca podnosi, że nieuwzględnienie niniejszego wniosku o zastosowanie środka tymczasowego spowoduje powstanie u niej poważnej i nieodwracalnej szkody. Ponieważ zaskarżone rozporządzenie jest aktem wykonawczym, straci ona możliwość wytwarzania i sprzedawania piadiny oznaczonej nazwą „romagnole". Zdaniem skarżącej szkoda, jaką poniesie z tego tytułu, nie będzie miała charakteru

wyłącznie majątkowego, gdyż zaskarżone rozporządzenie godzi również w jej wizerunek oraz w prawo do ochrony jej imienia, a poza tym ogranicza możliwość zawierania przez nią umów, co grozi jej nieodwracalną utratą klienteli i udziału w rynku. Skarżąca szacuje go na 40% swojego obrotu.

[…]

29 Z utrwalonego orzecznictwa wynika, że w wypadku złożenia wniosku o zawieszenie wykonania aktu Unii zastosowanie wnioskowanego środka tymczasowego jest uzasadnione tylko wtedy, gdy dany akt stanowi decydującą przyczynę poważnej i nieodwracalnej szkody, której powstania obawia się wnioskujący [zob. postanowienie z dnia 7 marca 2013 r., EDF/Komisja, C-551/12 P(R), Zb.Orz., EU:C:2013:157, pkt 41 i przytoczone tam orzecznictwo]. W tym kontekście orzeczono, że owa szkoda powinna wynikać ze skutków samego zaskarżonego aktu, nie zaś z braku dochowania należytej staranności przez stronę, która domaga się zastosowania środka tymczasowego (postanowienie z dnia 15 lipca 2008 r., CLL Centres de langues/Komisja, T-202/08 R, EU:T:2008:293, pkt 73; zob. podobnie także postanowienia: z dnia 28 maja 1975 r., Könecke/Komisja, 44/75 R, Rec, EU:C:1975:72, pkt 3; z dnia 22 kwietnia 1994 r., Komisja/Belgia, C-87/94 R, Rec, EU:C:1994:166, pkt 38, 42). W myśl tego orzecznictwa w wypadku niewykazania należytej staranności, jaką powinno cechować się przezorne i zapobiegliwe przedsiębiorstwo, strona wnioskująca o zastosowanie środka tymczasowego musi liczyć się z koniecznością poniesienia nawet takich szkód, które jej zdaniem zagrażają jej istnieniu lub w sposób nieodwracalny zmieniają jej pozycję rynkową (zob. podobnie postanowienie z dnia 1 lutego 2001 r., Free Trade Foods/Komisja, T-350/00 R, Rec, EU:T:2001:37, pkt 50, 51, 59; a także ww. postanowienie CLL Centres de langues/Komisja, pkt 74).

30 W rozpatrywanym przypadku z akt sprawy wynika, że poważna i nieodwracalna szkoda, której poniesienia obawia się skarżąca, mająca charakter majątkowy i niemajątkowy, będzie wynikać z okoliczności, że zaskarżone rozporządzenie zakazuje jej posługiwania się nazwą „romagnole" w kontekście sprzedaży wytwarzanej przez nią piadiny, co stawia ją w niekorzystnym położeniu względem jej konkurentów, którzy nadal będą mogli posługiwać się tą nazwą przy sprzedaży swoich piadin, gdyż wytwarzają je w obszarze geograficznym, którego dotyczy ochrona przyznana na gruncie tego rozporządzenia.

31 Tymczasem należy zauważyć, że w rozpatrywanym przypadku skarżąca nie wykazała należytej staranności, jakiej można oczekiwać od przezornego i zapobiegliwego podmiotu gospodarczego. Nie skorzystała bowiem z przewidzianej w stosownych przepisach możliwości uzyskania zezwolenia na dalsze posługiwanie się w okresie przejściowym nazwą „romagnole" w celu sprzedaży wytwarzanych przez siebie piadin.

32 W tym względzie należy przypomnieć, że – co także podkreślono w wyroku TAR z dnia 15 maja 2014 r. (zob. pkt 8 powyżej), na który wielokrotnie powołuje się skarżąca – krajowa procedura rejestracji spornego ChOG została wszczęta przed organami włoskimi w 2011 r. i zakończyła się w dniu 11 grudnia 2012 r., kiedy to całą dokumentację przekazano Komisji (zob. pkt 4, 5 powyżej). Krajowa procedura była w rozpatrywanym okresie uregulowana w rozporządzeniu nr 510/2006. Zgodnie z art. 5 ust. 5 i 6 tego rozporządzenia Republika Włoska, która była zobowiązana do wszczęcia krajowej procedury sprzeciwu – co zrobiła – w ramach której każda osoba mająca interes prawny może zgłosić sprzeciw wobec wniosku o rejestrację, była uprawniona do przyznania skarżącej tymczasowego prawa ochronnego na posługiwanie się przez nią na szczeblu krajowym nazwą „romagnole" oraz do ustanowienia odpowiedniego okresu dostosowawczego, pod warunkiem że skarżąca wprowadzała do obrotu wytwarzane przez siebie piadiny zgodnie z prawem, używając tej nazwy przez okres co najmniej ostatnich pięciu lat oraz że „podniosła tę kwestię w ramach krajowej procedury sprzeciwu".

33 Tymczasem w wyroku z dnia 15 maja 2014 r. TAR jednoznacznie stwierdził, że w odróżnieniu od innych podmiotów skarżąca nie wzięła udziału w krajowej procedurze sprzeciwu, co całkowicie przekreśliło możliwość wyznaczenia dla niej okresu dostosowawczego z uwagi na nieprzedstawienie

przez nią jej konkretnych oczekiwań w toku przewidzianej w tym celu procedury. W rezultacie skarżąca, która utrzymuje, że różne rodzaje piadine romagnole wytwarza od kilku dziesięcioleci, w związku z czym w oczywisty sposób spełniałaby przesłanki określone w art. 5 ust. 5 i 6 rozporządzeniu nr 510/2006, własnym działaniem straciła możliwość zapobieżenia powstaniu szkody, której się obawia. Otóż po przekazaniu Komisji dokumentacji dotyczącej spornego ChOG stosowana przez tę instytucję procedura była w rozpatrywanym okresie uregulowana w rozporządzeniu nr 1151/2012, które weszło w życie w dniu 3 stycznia 2013 r. W toku wymiany pism z Komisją skarżąca mogła złożyć wniosek na podstawie art. 15 ust. 1 i 2 w związku z art. 49 ust. 3 tego rozporządzenia o przyznanie okresu przejściowego mogącego trwać nawet 15 lat i dzięki temu faktycznie przedłużyć okres dostosowawczy przyznawany przez organy włoskie w ramach wyżej wskazanej krajowej procedury sprzeciwu. Tymczasem nie biorąc udziału w owej procedurze krajowej, skarżąca pozbawiła się możliwości dalszego wprowadzania do obrotu wytwarzanych przez siebie piadin pod nazwą „romagnole". Dodatkowo, chociaż udział w procedurze krajowej nie jest warunkiem wstępnym przyznania przez Komisję tymczasowego prawa ochronnego, należy stwierdzić, że z akt sprawy w każdym razie nie wynika, aby skarżąca zwróciła się do Komisji z takim wnioskiem, ani że taki ewentualny wniosek został rozpatrzony odmownie.

34 Wynika stąd, że ze względu na niewykazanie należytej staranności, jaką powinno cechować się przezorne i zapobiegliwe przedsiębiorstwo, skarżąca musi liczyć się z koniecznością poniesienia wszystkich ewentualnych szkód, majątkowych i niemajątkowych, których powstania się obawia.

[…]

44 Należy dodać, że w swoim wniosku o zastosowanie środka tymczasowego skarżąca wspomniała o spółce zależnej Commerciale Europa, którą kontrolowała za pośrednictwem spółki finansowej Finrec i która tym samym należała do „tej samej grupy". Sędzia orzekający w przedmiocie wniosku o zastosowanie środka tymczasowego może jedynie z tego wywnioskować, że skarżąca należy do grupy spółek. W tych okolicznościach skarżąca powinna była, jeśli skutecznie chciała podnieść ryzyko poniesienia poważnej i nieodwracalnej szkody majątkowej, przedstawić informacje o rozmiarze, globalnym obrocie i cechach grupy, której jest członkiem.

45 Możliwość dokonania dokładnej oceny sytuacji finansowej skarżącej zależy bowiem od tego, czy, obiektywnie rzecz ujmując, skarżąca dysponuje dodatkowymi środkami finansowymi pochodzącymi w szczególności ze środków finansowych grupy, do której należy. Zasady, na jakich opiera się przynależność skarżącej do tej grupy, stanowią bowiem istotny czynnik, który należy uwzględnić przy ocenie pilności niniejszego wniosku o zastosowanie środków tymczasowych (zob. podobnie postanowienie z dnia 10 czerwca 2014., Stahlwerk Bous/Komisja, T-172/14 R, EU:T:2014:558, pkt 21). Tymczasem we wniosku o zastosowanie środka tymczasowego skarżąca nie przedstawiła żadnych informacji na temat zdolności finansowych swojej grupy, jej struktury kapitałowej czy struktury akcjonariatu, mimo że informacje te byłyby niezbędne, tym bardziej że według źródeł internetowych spółka Finrec SpA, której siedziba w Modenie mieści się pod tym samym adresem co siedziba spółka skarżącej, wydaje się rzeczywiście istnieć i działać na rynku.

[…]

47 Wobec braku jakichkolwiek kryteriów porównawczych sędzia orzekający w przedmiocie wniosku o zastosowanie środka tymczasowego nie może zatem ustalić, czy 40-procentowy spadek obrotów, na jaki powołuje się skarżąca, może zagrozić płynności finansowej skarżącej lub spowodować utratę przez nią znacznej części rynku, przy uwzględnieniu siły finansowej grupy spółek, do której przynależy.

[…]

51 W każdym razie, nawet gdyby przyjąć, że skarżąca miałaby trudności z dokładnym oszacowaniem szkody majątkowej, jakiej się obawia, nie przedstawiła żadnych powodów, dla których nie mogłaby ustalić, szczegółowo opisać i udowodnić, odpowiednimi dokumentami, tej części obrotu, jaki uzyskała w odpowiednim okresie referencyjnym ze sprzedaży piadine romagnole, zestawiając ją z globalnym obrotem grupy spółek, do której należy, uzyskanym w tym samym okresie z uwzględnieniem wszystkich produktów i rodzajów działalności, tak aby procentowo określić rozmiar szkody, jaką poniesie wskutek całkowitej utraty udziałów w rozpatrywanym rynku.

52 Poza tym w razie ewentualnej skargi odszkodowawczej Sąd byłby uprawniony do szacunkowego (abstrakcyjnego) ustalenia wielkości szkody, jaką poniosła skarżąca, opierając się na prawdopodobnym – w normalnym obrocie spraw – rozwoju jej udziału w rynku i dochodów (zob. podobnie postanowienie z dnia 5 czerwca 2013 r., Rubinum/Komisja, T-201/13 R, EU:T:2013:296, pkt 50). Otóż w kontekście ustalania wysokości szkody Sąd może dokonać niezależnej oceny okoliczności faktycznych, dysponując uznaniem co do wyboru metody ustalania wysokości odszkodowania (zob. podobnie wyrok z dnia 21 lutego 2008 r., Komisja/Girardot, C-348/06 P, Zb.Orz., EU:C:2008:107, pkt 72, 74, 76). W danym wypadku Sąd mógłby nawet zadowolić się szacunkami dokonanymi na podstawie uśrednionych danych statystycznych, pod warunkiem że skarżąca byłaby w stanie wykazać dane, na jakich szacunki te się opierają (zob. podobnie wyrok z dnia 28 kwietnia 2010 r., BST/Komisja, T-452/05, Zb.Orz., EU:T:2010:167, pkt 168 i przytoczone tam orzecznictwo).

[…]

Z powyższych względów

PREZES SĄDU

postanawia, co następuje:

1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.

2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 24 kwietnia 2015 r.

Podpisy